

ת"פ 40760/10/15 - מדינת ישראל נגד ג'מאל ג'עברי

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט ניר מישורי לב טוב

ת"פ 40760-10-15 מדינת ישראל נ'
ג'עברי(עציר)
21 אוקטובר 2015

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

ג'מאל ג'עברי (עציר)

נוכחים:

מטעם המאשימה עו"ד ניר עמלי

מטעם הנאשם הובא. ע"י עו"ד חאזם יוסף מטעם הסנגוריה הציבורית

הדיון מתורגם לנאשם ע"י בא כוחו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

לאור הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום, אני קובע כי הנאשם ביצע העבירה המיוחסת לו בכתב האישום ומרשיעו
בדין.

ניתנה והודעה היום ח' חשוון תשע"ו, 21/10/2015 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

השעה כעת 13:60 דקות.

גזר הדין ינתן בשעה 13:40.

ניתנה והודעה היום ח' חשוון תשע"ו, 21/10/2015 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב , שופט

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של **כניסה ושהייה בישראל שלא כדין**, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב 1952.
2. על פי עובדות כתב האישום בהם הורשע הנאשם על פי הודאתו עולה כי הנאשם נמצא בתאריך 20/10/15 סמוך לשעה 11:30 בשוב מגאר וזאת בשעה שהינו תושב שטחים ואין ברשותו אישור כניסה או שהיה בישראל.
3. בתאריך 21/10/15 הודה הנאשם בעובדות כתב האישום והורשע בביצוע עבירת שהייה בלתי חוקית.

טיעונים לעונש מטעם הצדדים:

3. התביעה טענה כי תגובה עונשית הנתפסת בעיני הציבור כקלת ערך גורמת לשחיקת האיסור הפלילי ובכך גורעת מאמון הציבור במערכת אכיפת החוק. עבירת הכניסה לישראל ושהייה שלא כדין הינה עבירה חמורה, שהערך החברתי המוגן הנפגע ממנה הינו שלום הציבור . אנו נמצאים בתקופה ביטחונית בה בכל יום מתרחשים מס' פיגועים במתווים שונים כנגד אזרחי מדינת ישראל, ברובם על ידי שב"חים. המאשימה טוענת כי הסכנה הפוטנציאלית מכל שווה בלתי חוקי בכלל ובעת הזו בפרט, הינה ברמה הגבוהה ביותר . זכותה וחובתה של המדינה להגן על ביטחונה ועל גבולותיה מפני שב"חים וכן מידת הפגיעה בערך חברתי ברורה. כמו כן תטען המאשימה כי הנזק כלכלי, חברתי וביטחוני בימים אלו הינו

גדול ביותר. לאור פסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה טוענת התביעה למתחם ענישה אשר ינוע בין 30 ימי מאסר בפועל ועד ל 6 חודשי מאסר.

4. הסנגור טען כי מתחם הענישה לאחר דיונים רבים לעניין שב"חים שנכנסו לצורך פרנסה הוא עדיין ממאסר מותנה ועד מס' חודשי מאסר מצומצם שכן צריך למקם את עונשי של הנאשם ברף התחתון וההגנה מבקשת מבית המשפט להסתפק בעונש שפניו לעתיד .

עיקרון ההלימה שהינו עקרון על בין חומרת המעשה לעונש המוטל בסופו של יום על הנאשם שעומד בבית המשפט ובהתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה, במדיניות הענישה והנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

עיקרון ההלימה מחייב יצירת מדרג של מעשים כך שלמעשה, עבירה חמורה יותר יקבע מתחם הלימה חמור יותר. במקרה שבפנינו, יש חשיבות רבה למטרת הכניסה לישראל מצידו של הנאשם, הנאשם נכנס "בעל כורחו" לאור המצב הכלכלי הקשה ביותר ששורר בשטחים. בתקופה זו של מסיק הזיתים הנאשם נכנס אך אתמול וכעבור מס' שעות הוא נעצר בדרכו למטע שהוא התכוון לקנות אוכל.

מניע נאשם להיכנס לישראל לצרכי עבודה זה הינו שיקול לקולא לקביעת המתחם על פי הלכות בית המשפט העליון ואף נקבע במקרים מסוימים כי ניתן לטעון כי לעיתים כניסתם של שב"חים למטרות פרנסה אף גובלת בסייג לכורך.

לפיכך , השתת עונשים מרתיעים צריכה להיעשות רק במקרים המתאמים. הנאשם יליד 64, היום בן 54, מפרנס משפחה מרובת ילדים, 5 בנים ובת, נאלץ להיכנס בתקופה הזאת של מסיק זיתים על מנת לנסות לפרנס את משפחתו. אין לו עבר בכלל, הוא הודה בהזדמנות הראשונה, חסך זמן שיפוטי יקר ונסיבותיו אלו ואלמלא אותו מצב ביטחוני, הוא לא היה מועמד לדין ולא היה מוגש כנגדו כתב אישום, אבל היות וישנן הנחיות חדשות, זמניות, בעת הזו, מתבקש שבית המשפט יתחשב בנתונים האלו ובעובדה כי העיתוי הזה רובץ לחובתו של הנאשם, הרי שלאור הפסיקה הקיימת ולאור העונשים ומדיניות הענישה הנוהגת, מתבקש בית המשפט להסתפק במאסר מותנה ובכך האינטרס הציבורי יושג.

ב"כ הנאשם הגיש אסופת פסיקה לתמיכה בטעונו והפנה להחלטה שניתנה אך לאחרונה בבית משפט השלום בנצרת.

5. הנאשם מסר במסגרת טיעונו לעונש כי מבקש רחמים מבית המשפט, נכנס על מנת לנסות לחפש עבודה, זה היה אתמול ועצרו אותו וכי מבקש רחמים מבית המשפט הנכבד.

דין:

6. בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
7. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין. הערך המוגן בעבירת הכניסה והשהייה בישראל שלא כדין הינו ערך שלום הציבור ושלמות גופו בשעה שניסיון העבר וההווה מלמדנו כי יש בשהיית נאשמים תושבי שטחים ללא היתר בתחומי מדינת ישראל כדי לסכן בטחון אזרחי המדינה.
8. ביהמ"ש העליון ברע"פ 3173/09 מוחמד פרג'ין נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו, ביום 23.04.09), בחן את רף הענישה הראוי בעבירות כגון דא. בית המשפט הדגיש את החובה לשקול את הנסיבות האישיות הקונקרטיות של כל נאשם ונאשם בטרם גזירת דינו.
9. בית המשפט המחוזי קבע ב ע"פ 41708-07-12 מדינת ישראל נ' עטאללה (פורסם בנבו, מיום 4.7.12) את מתחם העונש בגין עבירת כניסה לישראל שלא כדין:
- "מתחם העונש ההולם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, כאשר מדובר בעבירה של כניסה לישראל בלבד, ללא עבירות נלוות, נע בין 30 ימי מאסר בפועל ל-6 חודשי מאסר בפועל. בנסיבותיו של המשיב כאן העונש המתאים צריך להיות קרוב לתקרת המתחם. בשים לב לכך שערכאת הערעור איננה ממצה את הדין עם הנאשם אנו מקבלים את הערעור, במובן זה, שתקופת המאסר בפועל תועמד על 4 חודשים, שימנו מיום מעצרו (08/07/12)".**
10. ברע"פ 4088/13 הדרי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 11.6.13), נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בכניסה בודדת למדינת ישראל. בית המשפט השלום הטיל עליו 3 ימי מאסר והמדינה הגישה ערעור לבית המשפט המחוזי אשר התערב בעונש והטיל עליו 30 ימי מאסר בפועל. הנאשם הגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון ושם נקבע כי אין בעונש שהושת על הנאשם כל סטייה, ובוודאי שלא סטייה מהותית, ממדיניות הענישה הנוהגת, ככל שמדובר בעבירה של כניסה לישראל. אם כי נקבע כי:
- "בדברי אלה, אין כדי לקבע את מתחם הענישה אשר אוזכר על ידי בית המשפט המחוזי, שכן קביעת המתחם הינה תלוית נסיבות אותן יש לבחון, בכל מקרה ומקרה, ואין לשלול את האפשרות כי ניתן יהיה להסתפק, במקרים המתאימים, גם בעונש מאסר מותנה".**
11. במסגרת קביעת מתחם העונש הראוי התחשבתי בעובדה כי אשמו של הנאשם בביצוע העבירה מלא, העבירה בוצעה תוך תכנון מוקדם בשעה שהנאשם נכנס לישראל. הגם שבית המשפט מודע למצוקה הכלכלית הפוקדת את שטחי יהודה ושומרון הרי שאין במעשיו של הנאשם משום כורח.

12. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה -

בהתאם לסעיף 40 ט' לחוק העונשין, יש ליתן את הדעת לנזק שנגרם מביצוע העבירה ולנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות.

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות: הנאשם נכנס לישראל שלא כדין. עצם הכניסה של אדם בלתי מורשה לתחומי המדינה מצביעה על חסר בטחוני בבדיקתו וסיכון מובנה לביטחון הציבור בישראל. קל וחומר על רקע ביצוע מעשי טרור מבית ומחוץ שפקדו את המדינה בחודשים האחרונים.

לא ניתן לנתק נסיבות ביצועה של העבירה והנזק הפוטנציאלי הטמון בביצועה ממאורעות השבועות האחרונים הפוקדים את מדינת ישראל והרצופים פיגועים וניסיונות לפגוע באזרחי המדינה אשר גבו עד כה קורבנות בנפש ובגוף ואשר בוצעו על פי רוב על ידי תושבי שטחים אשר חלקם הגדול נטול עבר פלילי קודם כדוגמת הנאשם שבפני.

13. נוכח האמור לעיל, אני קובע כי **מתחם העונש ההולם** לגבי העבירה שבה הורשע הנאשם נע בין חודש לבין 6 חודשים, כאשר לעיתים הרף הנמוך של מתחם העונש ההולם עשוי להיות מאסר על תנאי. במקרה דנן סבורני כי הרף הנמוך של המתחם הינו חודש מאסר. לא מצאתי כי הטעמים שהובאו בפני בית המשפט במקרה זה הינם מצדיקים קביעת מתחם עונש הולם הנמוך מחודש מאסר. מצוקה כלכלית, הגם כי הינה מטרידה וקשה, אין בה כדי להצדיק במקרה זה בסטייה לקולא בקביעת המתחם.

לאור היעדר עבר פלילי מחד ומאידך היעדר המלצה שיקומית טיפולית או נסיבות אישיות חריגות לא מצאתי מקום לסטות ממתחם העונש ההולם במקרה זה לקולא או לחומרא.

12. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה-

בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות גילו- עונש מאסר בפועל, יפגע בנאשם ובבנימשפחתו באשר הינו מפרנס משפחתו.

ב. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו - הנאשם הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה.

ג. עבר פלילי - לנאשם שבפני אין עבר פלילי.

14. לצד נסיבותיו האישיות של הנאשם ופגיעת העונש בנאשם, עולה כי שיקול הרתעת הרבים הינו שיקול ממשי בעבירות כגון זו בה הורשע הנאשם בימים כתיקונם, קל וחומר בימינו אלו (ר' פירט בסעיף 10

לעיל). כמו כן יש לתת משקל בביצוע עבירה זו לשיקול הרתעת הנאשם שבפני.

לאור כל האמור לעיל ובמיוחד היעדר עבר פלילי, הודאה בהזדמנות הראשונה, תקופת שהייה קצרה בישראל מחד והנזק הפוטנציאלי, שיקול הרתעת היחיד והרבים מאידך מצאתי כי מקום להטיל על הנאשם עונש ראוי הממוקם ברף הנמוך של מתחם העונש ההולם כפי שנקבע לעיל..

15. לאור כל האמור לעיל אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 31 ימים בניכוי ימי מעצרו מיום 20/10/15.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים החל מהיום לא יעבור את העבירה בה הורשע בתיק זה ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום בבית משפט המחוזי בנצרת.

ניתנה והודעה היום ח' חשוון תשע"ו, 21/10/2015 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב, שופט